

(reportáž z křtu nového alba Nezmarů)

Nedávno jsem byl v klubu Rybanaruby svědkem historického setkání tří zakladatelů kapely Nezmaři. Sešli se Zdeněk Hejkrlík, Luboš Hrdlička a Pavel Zajíc a z "listu" hráli a zpívali téměř třicet let staré texty.

V roce 2008 oslaví **Nezmaři** z Českých Budějovic třicet let od svého vzniku. V kapele se střídaly zejména zpěvačky, ale Nezmaři byli a jsou pro mě synonymem několika milých konstant. Na prvním místě je tou konstantou pohoda na jevišti přenášející se na diváky a vracějící se zpětnou vazbou ke kapele. Druhou konstantou jsou perfektní vokály, od roku 2002 po odchodu Pavlínky Jíšové trojhlas. Třetí konstantou je laskavý a pohotový humor, produkováný jak kontrabasistou a stálým

3/4 Nezmarů - T. Hlaváč, Š. Benetková a P. Zajíc

foto: Tomáš Pohl ©

spíkem Pavlem Jimem Drengubákem, tak rychlými slovními obraty a přestřelkami mezi Tondou Hlaváčem a Pavlem Zajdou Zajícem. V neposlední řadě se konstantou stal pěvecký projev Šárky Benetkové, vždy elegantně oblečené, téměř pokaždé s trochu jiným zástřihem krátkých vlasů. Šárka Benetková velmi dobře cítí swing, ale je doma i v dalším repertoáru kapely. Je i dobrou klavíristkou.

Tyhle konstanty, v souhrnu tvořící čtveřici hrající v této sestavě od roku 2002, jsem potkal 26. března 2007 v Kulturním domě Gong ve Vysočanech. Nezmaři v lednu a v únoru tohoto roku natočili ve studiu Prodigy Sound (České Budějovice) své další album (druhé v této sestavě) s názvem **Kdo si zpívá, má do ráje blíž**. Těsně před půl osmou se hlediště v Gongu postupně naplnilo, byť slovo "vyprodáno" je stále Popelkou. Hlavním sponzorem desky i večera byl výrobce strakonického piva Dudák a dvanáctistupňové pivo bylo možné zakoupit u baru za deset korun.

Jim Drengubák oznámil, že tento večer uslyší diváci všech 14 písni nového alba, což u většiny křtů zvykem není. Stejně jako poslední album **Než tóny doznějí ..**, je i nové CD Nezmarů převážně dílem členů kapely. Takový Tonda Hlaváč se do natočení předposlední desky autorsky podílel prakticky spolu se Žalmanem a Jíšovou na jediné písni -

*Já písnička*

. Na novém albu napsal čtyři melodie včetně "titulky"

*Kdo si zpívá*

. Myslím, že největší šanci na hitůvku má skladba

*Čtvero ročních období*

s textem Jima Drengubáka. Jimovi se však povedla básnická licence o lidech čekajících na sebe i sto světelných let. Pro znalce fyziky si Pavel Zajíc neodpustil poznámku, že je to stejné, jako říci, že někdo jel na kole rychlostí dvacet stupňů Celsia.

Z cizích autorů nemohli Nezmaři zapomenout na kdysi dvorního autora Míšu Röhricha. Ten složil melodii k písni *Slova*. Druhým jeho dílem je skladba *Tak to bylo* s textem Pavla Drengubáka. Je vzpomínkou na dobu, kdy každý nad třicet byl dědek a pilo a zpívalo se do rána bez následného EKG. Tuhle písničku má na své poslední desce i plzeňská zpěvačka Vladka Bauerová. Konečně se dostalo i na natočení dlouho hrané písně vynikajícího a tolik skromného písničkáře a básníka Pepy Štrosse

*Žárlím*

, kterou s chutí zpívají i Přeletky z Blovic.

Nezmarům neobyčejně sedí swing, a proto na desku zařadili píseň *Jen pár dní* (v originále Misty) od Erola Gardnera s českým textem Petra Jánského. Šárka Benetková sice nezačala skládat s mírným zpožděním jako Tonda Hlaváč, ale četnost jejích skladeb roste od alba k albu. Na tom nejnovějším je celkem pět Šárčiných skladeb. Většina z nich, stejně jako na předchozích albech, tak trochu vybočuje ze zvuku (měl bych užít in výraz "soundu" ) kapely, protože si je Šárka skládá na tělo, či spíše pro svůj hlas a své klávesy. Tou klasickou "nezmarovkou" je však bezesporu úvodní

*Jak to vlastně je*

, obsahující úvahy o tom, zda vlastně má cenu jít do nebe. Jim říkal, že ji s obavami hráli před duchovním v kostele, ale nakonec prý u pana faráře ochutnali vína, která nikdo z Nezmarů neznal, což snad ani není možné.

Živá přehrávka alba byla vyplňována klasikou, do níž pomalu ale jistě patří i *Stromy a Dokud svíčka hoří*

. Samozřejmě musely zaznít "majstrštyky" Šárky Benetkové -

*Řeka*

a

*Růže*

## **Blíž do ráje**

Napsal uživatel Tomáš Pohl  
Úterý, 03 Duben 2007 04:00

---

a

### *Bodláky*

Mikiho Ryvola, které zněly i na svatbě mé dcery. Publikum zpívalo Bodláky s kapelou a stejně tak i v "röhrichovce"

### *Co tě nezabilo*

, kde se autor textu Pavel Drengubák inspiroval citací Friedricha Nietzscheho.

Deska byla pokřtěna pivem Dudák a bylo mi potěšením ujmout se křtu. V první řadě kromě ostatních skalních příznivců Nezmarů seděl i šéf kontrabasové sekce České filharmonie, ale Jima to údajně nevyvedlo z rovnováhy.

Dvě hodiny, po které koncert a křest bez přestávky trvaly, utekly a nezbylo než přidat. Jako poslední zněla nádherná jihočeská lidovka zpívaná a capella. Takže díky, Nezmaři, ať máme všichni stejně jako vy, blíž do ráje.